

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

zitting 14 maart 2012

2° Kamer

Inzake TAG-178 – S. Veurne

Van **meester X**, balie Veurne, advocaat te ...

Wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I. PROCEDURE

Mr. X werd door de Voorzitter van deze Tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 10 oktober 2011 om te verschijnen op de zitting van 9 november 2011.

De zaak werd op verzoek van de raadsman van Mr. X uitgesteld naar de zitting van 11 januari 2012.

Op deze laatste zitting is Mr. X in persoon verschenen, bijgestaan door Mr. Y.

De zaak werd behandeld met gesloten deuren.

Mr. Dirk Waeyaert, Stafhouder van de balie Veurne, heeft verslag uitgebracht en legt een kostennota neer.

De procedure werd overeenkomstig art. 457 bis Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

De Tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

Mr. X werd bij aangetekend schrijven d.d. 10 oktober 2011 door de Voorzitter van de Tuchtraad, rechtsgebied Gent, opgeroepen teneinde zich te verantwoorden om:

"Op 19 mei 2011 aangetekend en gewoon een magistraat in de persoon van de Heer M op zijn privé-adres aangeschreven te hebben in zijn hoedanigheid van plaatsvervangend voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen om bepaalde klachten te uiten lastens deze magistraat omtrent de behandeling van aan hem voorgelegde zaken en hem hiervoor in gebreke te stellen."

De door art. 459 § 1, 2^e lid Ger. W. op straffe van nietigheid voorgeschreven wachtermijn van minstens vijftien dagen werd gerespecteerd.

De tuchtvervolging is toelaatbaar.

III. BEOORDELING

1.

Mr. X verklaarde bij zijn verhoor door de Stafhouder op 13/09/2011 o.a.:

"... Ik werd gecontacteerd door een advocaat uit Antwerpen, B, teneinde een zaak te behartigen die hij niet kon doen, daar het een geschil betrof tussen cliënt en een rechter uit Antwerpen.

Na de zaak te hebben besproken met cliënt, Dhr. L en Mr. B, was ik bereid het nodige te doen, zijnde het opstarten van een procedure verhaal op de rechter. Ik keek alle stukken (beschikkingen, vonnissen) na en was van oordeel dat er kans op slagen was, hetgeen ook mondeling door Mr. K (advocaat in cassatie) werd bevestigd.

Ik dacht dat het noodzakelijk was om de rechter voorafgaand in gebreke te stellen en ook voor de termijn zoals bedoeld in art. 1140 e.v. Ger. W. ..."

2.

Op 19 mei 2011 schrijft Mr. X als raadsman van de Heer L en diens vennootschap C een brief aan de Heer M, rechter in de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, naar diens privé-adres in verband met diverse procedures waarin zijn cliënten betrokken waren / zijn en die door die magistraat behandeld werden.

In die brief verwoordt Mr. X zijn kritiek zowel op de inhoud en motivering van de tussengekomen beslissingen als op de wijze waarop de zaken behandeld werden op de terechtzitting.

Hij doet dit o.a. in volgende termen:

- "... in verschillende dossiers, waarin mijn cliënten betrokken zijn, een aantal beslissingen genomen die manifest strijdig zijn met de (schijn van) onafhankelijkheid en redelijkheid, die van een magistraat in uw positie mag en moet kunnen verwacht worden ..."
- "... u breidde (bij beschikking d.d. 2 augustus 2010) dit mandaat uit tot "voorlopig bewindvoerder met de meest uitgebreide bevoegdheden", waarmee een vergaande belangenvermenging alvast een feit was (een advocaat van een vennootschap die vervolgens het bestuur van die vennootschap overneemt?) ..."
- "... deze kortgedingprocedure werd ingeleid op 9 augustus 2010 en herhaalde keren uitgesteld, niet in het minst omdat partijen een regeling nastreefden. Flagranter was evenwel dat u op die zittingen – ondanks herhaald expliciet verzoek – niet toeliet dat over de gewijzigde omstandigheden werd gepleit ..."
- "... daaropvolgend werd die zitting door u plots geschorst en benaderde u uw collega, rechter U (die de beschikking van 27 september 2010 had geveld) met de vraag om een nieuwe beschikking te vellen, ditmaal gedateerd op 22 oktober 2010, resulterend in een nieuwe (?) aanstelling van confrater S als voorlopig bewindvoerder, ditmaal in toepassing van art. 8 faillissementswet ... daarop werd de kortgedingprocedure, na andermaal de partijen te hebben geweigerd hun standpunten toe te lichten, opnieuw een maand uitgesteld ..."
- "... de situatie werd – niet in het minst door uw bizarre houding en uw onwil om de aanstelling van confrater S te evalueren in het licht van de gewijzigde omstandigheden – onhoudbaar ..."
- "... dankzij die tussenkomst in extremis van uw korpsoverste kon de situatie toen – die steeds uitzichtlozer aan het worden was – nog net op tijd gered worden ..."
- "... waar de uitspraak met betrekking tot T & C al aanleiding gaf tot heel wat vragen, was de beschikking in de zaak R niet alleen negatief, maar zelfs – en ik weeg mijn woorden – ronduit onbegrijpelijk.
De beschikking krioelt van onnauwkeurigheden, typfouten, onjuiste weergaven en in het algemeen een volledig ongenueanceerde (feitelijke en juridische) kijk op de zaak ..."
- "... u nam evenwel genoeg met die afwijzing, die al een behoorlijke beknopting vormde van de rechten van mijn cliënten, maar u vond het – om onverklaarbare redenen – nodig om ook uitspraken te doen over juridische gegrondheid van de afspraken die tussen mijn cliënten en P waren gemaakt. Deze uitspraken waren compleet overbodig, aangezien deze gebeurden nadat u reeds had vastgesteld dat de vordering volgens u niet hoogdringend was. Bovendien waren die uitspraken uiterst verregaand en zowel in feite als in rechte niet onderbouwd.
Het enige doel dat u hiermee kon bereiken was 'natrappen' en de 'rechts'positie van mijn cliënten in volgende procedures wetens en willens bemoeilijken.
Dat de door u ingenomen positie en feitelijk niet correct onderbouwd was, bleek trouwens nadien ondermeer uit het arrest dat die argumentatie uit uw beschikking volledig hervormde ..."
- "... ook in die zaak is uw handelwijze dus onbegrijpelijk te noemen ..."

- "... een telefoon naar de griffie leert dat u zetelt. Gezien de voorafgaanden maken de raadsliden van mijn cliënten in allerijl een afspraak met uw korpsoverste, de eerste Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel, om hun bezorgdheid uiteen te zetten, en vragen zij expliciet de toewijzing van de zaak aan een andere kamer ..."

- "... het feit dat u – met een minimum aan motivatie en zonder op argumenten van mijn cliënt te antwoorden – toch een voorlopig bewindvoerder aanstelt, is naar het recht en de feiten lichtzinnig.

Dat u evenwel – in weerwil van de uitdrukkelijk gemotiveerde vraag – toch confrater S aanstelt, kan enkel en alleen worden geïnterpreteerd als een kwaadwillige handeling om bewust en opzettelijk schade te berokkenen aan mijn cliënten.

Waaraan mijn cliënten een dergelijke behandeling zouden hebben 'verdiend' is compleet onduidelijk en stemt ernstig tot nadenken."

3.

Op de terechtzitting van 11 januari 2012 werden door Mr. X twee stukken neergelegd:

a) Een mail van advocaat B d.d. 10 juni 2011, waarin deze laatst meedeelt dat hij aan Mr. K gevraagd had om een cassatievoorziening in te stellen op grond van art. 1140 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek, dat hij het dossier meegedeeld had aan de medewerkster van Mr. K en dat diens advies negatief was.

Mr. B deelt daarin ook mee dat hij andere cassatieadvocaten geconsulteerd had die echter de tijd te kort vonden om nog te kunnen tussenkomen.

b) Een brief van Mr. B d.d. 11 januari 2012 die eindigt met de vermelding:

"... het staat u uiteraard vrij om deze brief vrij te gebruiken in het kader van de zitting van de Tuchtraad ..."

In de brief schrijft Mr. B o.a.:

"... naar u mij meldt, dient u te verschijnen voor de Tuchtraad te Gent omwille van het feit dat u de voormelde brief aan de kortgedingrechter verstuurd heeft.

Staat u mij toe dat ik toch mijn verbazing uitdruk over het feit dat u zich over deze kwestie dient te verantwoorden.

Ik oefen het beroep van advocaat uit sinds 1982 en heb nooit – ik herhaal nooit – iets meegemaakt dat maar bij benadering de vergelijking doorstaat met wat zich heeft voorgedaan in dit dossier – "... ik ben de mening toegedaan dat deze handelswijze andere kwalificaties verdiend dan dewelke er tot op heden aan gegeven zijn – "... uiteraard is het zeer delicaat om zich een opinie te vormen over de beweegredenen van de Heer M om te handelen zoals hij op voortdurende wijze heeft gedaan in het voormelde dossier.

Dat dit evenwel in meerdere opzichten – om het mild uit te drukken – onbegrijpelijk is in het algemeen en volstrekt onaanvaardbaar voor wat betreft de zitting van 22 oktober, moge duidelijk zijn ..."

4.

Het is overduidelijk dat Mr. X door zijn wijze van handelen en de gebruikte bewoordingen in zijn brief flagrant gehandeld heeft in strijd met de, zelfs elementaire, regels van de deontologie.

Zijn optreden is totaal onaanvaardbaar en voor een normaal redelijk advocaat volkomen onbegrijpelijk.

- a. Volgens zijn eigen verklaring werd Mr. X in eerste instantie gecontacteerd door Mr. B omdat deze laatste het volgens hem "niet kon doen, daar het een geschil betrof tussen cliënt en een rechter uit Antwerpen".
Dat Mr. B het te delicaat vond of de moed niet had om zelf de initiatieven te nemen die hij nodig achtte om de rechten van zijn cliënten te vrijwaren, diende Mr. X reeds tot nadenken en terughoudendheid aan te sporen.
De deontologie en de regels van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, wijzigen niet wanneer men de grens van een gerechtelijk arrondissement overschrijdt en het is niet omdat men op 150 km woont van de rechtbank waar de beweerde incidenten zich voorgedaan hebben, dat men die regels op een andere wijze zou mogen toepassen.
- b. Mr. X was zelf niet betrokken in de verschillende procedures die hij in zijn brief zo fel bekritiseert en was dus uiteraard evenmin aanwezig op de terechtzittingen waar de zaken behandeld werden.
Nog afgezien van de vraag of hij voldoende informatie had om de gevoeligheden van de diverse dossiers te doorgronden, is het zeker zo dat hij zelf de houding van de magistraat in kwestie niet heeft ervaren en dus ook niet zelf heeft kunnen beoordelen.
Hij diende dus voort te gaan op de inlichtingen die hem verstrekt werden door zijn cliënten en Mr. B.
Dit had hem tot een grote omzichtigheid moeten aanzetten, alvorens op basis van eenzijdige informatie de zeer zwaarwichtige initiatieven te nemen die hij gedaan heeft.
- c. Het is wel duidelijk dat Mr. X niet alleen inspiratie kreeg van Mr. B, maar dat die hem steunde en aanmoedigde en zelfs met hem de zaak behandelde, zonder zelf tegenover de magistraat op de voorgrond te willen of durven treden.
Uit de hoger vermelde mail van 10 juni 2011 blijkt immers dat de contacten met Mr. K en andere advocaten bij het Hof van Cassatie door Mr. B gebeurden.
Ook het feit dat Mr. B er in zijn brief van 11 januari 2012 zijn verbazing over uitdrukt dat Mr. X zich voor de Tuchtraad moet verantwoorden, toont wel aan dat Mr. B, die blijkbaar reeds dertig jaar aan de balie is, zijn veel jongere confrater, die hij ter hulp riep, zeker niet confraterneel begeleid heeft en hem zeker niet gewezen heeft op de deontologische implicaties van de aangelegenheid die hij hem doorschoof, wel integendeel.
Dit alles vormt echter geen verontschuldiging voor Mr. X.
De inbreuken zijn immers zo flagrant, veelvuldig en overduidelijk dat deze ook voor een advocaat met een beperktere ervaring totaal onaanvaardbaar zijn.

5.

De brief die Mr. X geschreven heeft is in meerdere opzichten een inbreuk op de regels van de deontologie.

- a. Wanneer een incident ontstaat met een magistraat, dan dient de advocaat er zich van te onthouden rechtstreeks die magistraat of zijn korpsouderste daarover aan te schrijven en hem daarover te spreken.
De advocaat zal in dit geval zijn Stafhouder vatten met het probleem (zie J. Stevens, "Regels en gebruiken van de advocatuur te Antwerpen, nr. 1024, p. 837).
- b. Wanneer men niet akkoord gaat met de beslissing van een rechter dient men de daartoe geëigende rechtsmiddelen aan te wenden op de wijze die de wet voorziet en uiteraard de rechter daarover niet persoonlijk aan te schrijven.
- c. De eed die de advocaten overeenkomstig art. 429 Ger. W. afleggen, schrijft de advocaat eerbied aan het gerecht voor.
Sommige zinsneden in de brief getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtbank en zijn zelfs ronduit beledigend.
Een taalgebruik waarbij men stelt dat de beslissingen strijdig zijn met de "schijn van" onafhankelijkheid en redelijkheid, men de rechter een bizarre houding en onwil aanwrijft; men schrijft dat de beslissingen krioelen van onnauwkeurigheden, typfouten, onjuiste weergaven, met een ongenueanceerde (feitelijke en juridische) kijk op de zaak; men een stelling juridisch en feitelijk niet correct onderbouwd achten; een handelswijze van een rechter onbegrijpelijk genoemd wordt, zijn beweringen die zeker de eer aantasten van een magistraat.
- d. De teneur van de brief is overigens ook hoogst onconfraterneel waar men een confrater, zonder hem enige tegenspraak te gunnen, in een kwaad daglicht plaatst bij een rechter door hem flagrante beroepsfouten aan te wrijven, hem bekritiseert voor zijn exorbitant hoge erelonen en zijn ontoelaatbare passiviteit, partijdigheid en incompetentie.
- e. Overigens moet ook opgemerkt worden dat de regels van tegenspraak, essentieel in ons rechtsbestel, ook manifest met de voeten getreden worden door de eenzijdige contacten die genomen worden met de rechter, en de commentaar die gegeven wordt op beslissingen en lopende procedures, zonder dat men daar zijn tegenstrever minstens van in kennis stelt.

6.

De houding van Mr. X is duidelijk strijdig met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

De tenlastelegging is derhalve bewezen.

IV. DE STRAFMAAT

Mr. X heeft een blanco tuchtverleden.

De Stafhouder beschrijft Mr. X als een correct, joviaal en bereidwillig advocaat, die steeds hoffelijk is tegenover magistraten en confraters en die nog geen enkel deontologisch probleem veroorzaakt heeft.

Rekening houdend met enerzijds die gegevens en met het feit dat mogelijks Mr. X niet direct de drijvende kracht was voor het initiatief dat genomen werd, maar anderzijds ook met de ernst van de feiten, acht de Tuchtraad een sanctie, zoals hierna bepaald passend.

De kostennota wordt niet betwist door Mr. X en kan toegekend worden.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend **in eerste aanleg** en **op tegenspraak**

- > Gelet op art. 457 bis Ger.W. met betrekking tot het taalgebruik in tuchtprocedures,
- > Verklaart de tuchtvervolgning **toelaatbaar**;
- > Verklaart de tenlastelegging **bewezen**.
- > Veroordeelt Mr. X tot een **schorsing van 15 dagen met uitstel**.
- > Veroordeelt Mr. X tot de kosten, begroot op € 290,50.

Hebben de zaak gehoord en erover beraadslaagd :

- stafhouder Jean-Pierre Westerlinck, balie Dendermonde, kamervoorzitter;
- meester Fernand George, balie Veurne, assessor;
- meester Dominique Desmet, balie Kortrijk, assessor;
- meester Filip Mertens, balie Gent, assessor;
- meester Philippe Ghysbrecht, balie Dendermonde, assessor;

Was aanwezig bij de behandeling :

- meester Martine Michels, advocaat balie Gent, secretaris van de tuchtraad.

Aldus **uitgesproken** in **openbare terechtzetting** van 14 maart 2012.

Jean-Pierre Westerlinck
voorzitter

Fernand George
assessor

Dominique Desmet
assessor

Filip Mertens
assessor

Philippe Ghysbrecht
assessor

Martine Michels
secretaris